

Granthamala Office.
The Atmanand Prakash, REGISTERED No. B. 49
Khar Gali, BHAYNAGAR.

श्रीमद्विजयानन्द गुरुदेवो नमः

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ | सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः | ॐ

नैर्मल्यं मानसं च स्वपराहितकृते जयते सत्पवृत्तिः

शुद्धं सम्यक्त्वरत्नं गुणगगनकिणैर्भासितं प्राप्यते यत् ।

शुद्ध ज्ञानानुरागो गुरुचरणरतिर्लभ्यते चापि पूर्ण

आत्मानन्द प्रकाशे प्रसरति हृदये दुर्लभं किं जनानाम् ॥१॥

पु. १५ } वीर सं. २४४४ आश्विन-कार्तिक आत्म सं. २२. } अंक ३-४ यो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमशिका.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	प्रभु स्तुति. अवया. (पद्य) ५३-५४-७७	५३-७७	५	पं. श्री दानविजयश्रुतं लापयु...	७०
२	प्रश्नोत्तर रत्नमालिका. ...	... ५५	७	जैन ऐतिहासिक साहित्य. ...	७८
३	शास्त्र शोध. ...	... ६७	८	व्यासहित रहित कर्म. ...	८८
४	लाभ्य अने कर्म. ...	... ५७	९	जैन मे. मे. अरज, पु. ५. ६८	६८
५	जैनोभा उन्नति अर्थे अक्षय ॥ ७३. छे १-२ १	७३-७४	१०	महा ॥ पुरषे ने तथा ना स	७४
				ला. १ सलासदनी स्वग वास. ७ १-८४	७४

वार्षिक भूई ३१. २) टपाउ अर्थ आना ४.

आनंद प्रीन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबचंद लट्टुलालजी लापु-भावनगर.

અમારા સુજા યાદકોને નમ્ર ચિનંતિ.

ભાવનગરમાં ચાર માસ થયા પ્લેગ ચાલતો હોવાથી, પ્રેસની અને કારકુનોની અગવડ અને ગેરહાજરીને લખને ગયા ભાદરવા માસનો અંક બહાર પડતાં વિલંબ થયો હતો, જેથી આશો માસ માટે તેમ થાય તેવું હોવાથી ફરીથી નિર્વાહન કરવા આશો, કારતક બંને માસના અંકો સાથે પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે જેથી ક્ષમા ચાહીએ છીએ.

પ્રકરણ અથો તૈયાર કરવા માટે ઇનામો.

જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડે કરેલો ઠરાવ.

જૂદા જૂદા વિદ્વાનો પાસે નિયેનાં પુસ્તકો તેની સામે મૂક્યા રૂપિયાનું ઓનરેરિયમ આપી હાલની શિક્ષણ પદ્ધતિએ તૈયાર કરાવવાં.

જીવવિચાર રૂ. ૧૦૦, નવતત્ત્વ રૂ. ૨૦૦, કર્મઅંથ રૂ. ૩૦૦, દંડક રૂ. ૭૫, બૃહદ્ સં-
ગ્રહિણી રૂ. ૧૫૦, ક્ષેત્ર અર્થ સાર રૂ. ૨૦૦.

આ માટે નિયેનાં નિયમા ઘડવામાં આવ્યા છે:—

- ૧ જે જે હરીદ્વારમાં ઉતરવા માગતા હોય તેમણે ઉપરના અંથ પૈકી એક યા વધારે અંથો પોતે ચૂંટી તે માટે આઠ પુલેસંદેષ કાગળ જેટલું મેટર નમુના રૂપે લખી તા. ૧૫ મી નવેમ્બર ૧૯૧૭ સુધીમાં સેક્રેટરી પર માકલાવી આપવું આવશ્યક છે. તેની સાથે પોતે કેવી રીતે કાર્ય કરવા માગે છે તેવું માર્ગસૂચન સ્પષ્ટાકરે કરવું.
- ૨ તે મેટર દરેકનું આન્યે બોર્ડ સમક્ષ યા બોર્ડ જે કમિટી નીમે તે સમક્ષ મૂકી તેનાંથી જે જે યોગ્ય જણાશે તેમને આખા અંથનું કાર્ય સોંપવામાં આવશે.
- ૩ તે પ્રમાણે જે અંથ તૈયાર થશે તે બોર્ડ પોતાના દ્વારા યા બીજી સંસ્થા યા વ્યક્તિ દ્વારા જાપાવશે, તેની લગભગ પડતર કાંમત રાખવામાં આવશે, તેના કોપીતાઇટ બોર્ડને સ્વધીન છે, એમ સમજવાનું છે.
- ૪ નમુનાનું મેટર માકલનારે પોતાનું નામ પોતાના મુદ્રાલેખ સહિત જૂદા કાગળમાં જણાવવું. જ્યારે તેમનો માત્ર મુદ્રાલેખ મેટરના લેખ પર મૂકવો.

મોતીચંદ ગીરધ લાલ કાપડોઆ.

મોહનલાલ દત્તીચંદ દેશાધ.

ઓનરરી સેક્રેટરી ઓફ શ્રી જૈન સ્વેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ.

જેઠાએ છીએ.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ પાલીતાણા માટે એક અનુભવી સુપરીન્ટેન્ડેન્ટની જરૂર છે, એજ્યુએટ અને જૈનને પહેલી પસંદ ૧ મળશે. પગાર લાયકાત મુજબ આપવામાં આશે નીચેના શીરનામે લખે—

પાયધોની નાં. ૫૬૬

ફકીરચંદ કેસરીચંદ.

શ્રી ચ. વિ. જૈન ગુરુકુળ હેડ ઓફીસ.

આ. સેક્રેટરી.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
पीकितेन तदपनयनाय हेयोपादेय--
पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૫] વીર સંવત્ ૨૪૪૩. આશ્વિન, આત્મ સંવત્ ૨૨, [અંક ૩ જો.

“ પ્રભુ સ્તુતિ. ”

(શિખરણીવૃત્ત.)

મરદેવા માતા તન જગદ્ હિતૈષી જન આ.
નિભૂ આદી સ્વામી ધનુષ સત્પથે નિજતનૂ !
શાભે લાંચીત્ત્વપભ્ પુરવ લખ્યૌરાશી જનનું.
અહો આયુરંતા ચરણ કાખ પૂર્વેક ધનનું ! ૧

વિભો લાંચી ટાળી વરસી તપથી દેહ તપવી !
હતા તિથેશે તો પણ અતિ સહ્યાં કષ્ટ તનથી
કીધેલા લાભો તેં સ્મરણવિણ નાથાયજ અણું.
વિભો નામી નામી સ્મરણ કરતો ચારીતતણું. ૨

અહોહો ! ગુણોના અતિશય સહી વિશુ દરિયા.
 ખરી ચાશ્તાતો દિસતી અતિ તુંમાંજ જિનઆ
 નિરાગી વિહારી ભૂતલપર રૈને વિચરતાં,
 અનેકાને તાર્યાં શરણુ દધને નાથ ! હુબતાં. ૩
 ગિરી શત્રુંબ્યને ચરણુ તળથી પાવન કર્યો !
 નવાણું પૂર્વે શ્રી સમવસરી ટારીજ મળને
 નિરાવણો અષ્ટાપદ ગીરી પરે એક ક્ષણમાં !
 યુગાદી સ્વામીથી શિવવરી રતિ ચારિનમતો, ૪

નર્ગીનદાસ એમ, શાહ.

ભવવાજી

—:૦:—

(શું કહું કથનીમારી રાજ—એ રાજ.)

મૂલ્યો ભમરા બાણ રાજ, મૂલ્યો ભમરા બાણ.

ભુંડા વ્યર્થ કરે પતરાણ રાજ, મૂલ્યો.... મૂલ્યો.

કમળકોષગત ભ્રમર વિચારે, કરશું પ્રયાણુ પ્રભાતે,
 કાળમતંગજ કરે કોળીયો, હા ! હાયો એકાંતે રાજ. મૂલ્યો. ૧

બાણગર ભવબાણ ખેલે, ચાર ગતી ચોપાટે,
 સોળ સોળઠડાં ચૌદિશ માંડયા, સોળ કષાયનાં ઠાઠેરાજ. મૂલ્યો. ૨

રાગદ્વેષ રંગીત હોય ખાસા, ઉલટસુલટ પડે ખાસા,
 સુખદુઃખ દાવ પડે પ્રાણીના, એ સૌ કર્મ તમાસા રાજ. મૂલ્યો. ૩

ચૌગતિરૂપ ચોપાટને જીતી, આત્મા નિજપૂર પેસે,
 પરમાનંદ અખંડ જ્યોતમાં, અજર અમર થઈ જેસે રાજ. મૂલ્યો. ૪

ભકિત સ્તુતિ વૈરાગ વાસના, સદાચાર શુભ પાળે.
 જ્ઞાન દયાને ઈંદ્રીદમનતા, સ્વર્ગને અપવર્જ બાળે રાજ. મૂલ્યો. ૫

ભવબાણ જીતે કોઈ કાળ, જે હોય પ્રભુને પ્યારા ?
 શાંકળચંદ્ર સમય ફરી ન મળે, પડે પાસા ચોખારા રાજ. મૂલ્યો. ૬.

પ્રશ્નોત્તર રત્નમાલિકા.

(એતામ્બર ગુરૂશ્રી વિમલેન રચિતા.)

- ૧ પ્ર૦-આદરવા યોગ્ય શું ? ઉ૦-ગુરૂની હિત શિખામણ (શિક્ષા)
- ૨ તજવા યોગ્ય શું ? ,, ન કરવાના કામ (અકાર્ય)
- ૩ ગુરૂ કોણ ? ,, તત્ત્વજ્ઞ તેમજ પરહિત કરવા ઉજમાળ.
- ૪ વિદ્વાનોએ શીઘ્ર શું કરવું ? ,, ભવ પરંપરાનો ઉચ્છેદ (જન્મ મરણનો અંત.)
- ૫ મોક્ષનો ઉપાય શો ? ,, સમ્યગ્ (યથાર્થ) જ્ઞાન અને સદ્વર્તન.
- ૬ પરભવ જતાં ભાતું શું ? ,, ભાવ સહિતદાન, શીલ અને તપ (ધર્મ)
- ૭ આ લોકમાં પવિત્ર કોણ ? ,, જેનું મન પવિત્ર-નિર્મળ હોય તે.
- ૮ પંડિત કોણ ? ,, વિવેકવાન.
- ૯ વિષ (હાલાહલ જેર) કયું ? ,, ગુરૂનું અપમાન (આસાતન)
- ૧૦ મનુષ્યપણાનો સાર શું ? ,, સ્વપર હિત કરવા સદા સાવધાનતા.
- ૧૧ મદિરાના પેરે મૂર્છિત કરનાર કોણ ? ,, સ્નેહ-રાગ.
- ૧૨ આત્મ ધન લૂટનારા ચોર કોણ ? ,, શબ્દ, રૂપ, રસાદિ વિષયો.
- ૧૩ ભવને વધારનાર કોણ ? ,, તૃષ્ણા.
- ૧૪ અહિતકારી દુશ્મન કોણ ? ,, પ્રમાદ-આળસજ.
- ૧૫ જગતના જીવો શાથી બીડે છે (કંપે છે) ? ,, મરણશ્રી.
- ૧૬ જાતિ અંધથી આકરો કોણ ? ,, રાગાન્ધ.
- ૧૭ ખરે શૂરવીર કોણ ? સ્ત્રીના કટાક્ષ બાણથી જે અવ્યથિત(અપરાજિત) છે.
- ૧૮ કર્ણ પુટવડે પીવા યોગ્ય અમૃત શું ? સદ્ ઉપદેશ.
- ૧૯ પ્રભુતાનું મૂળ શું ? કોઈની પાસે પ્રાર્થના-દીનતા ન કરવી તે.
- ૨૦ અતિ ગહન-ગૂઢ શું ? સ્ત્રી ચરિત્ર.
- ૨૧ ચતુર કોણ ? જે સ્ત્રી ચરિત્રથી ન છેતરાય-ઠગાય-ખંડાય તે.
- ૨૨ દાલિદ્ર કયું ? અસંતોષજ.
- ૨૩ લઘુતા કઈ ? યાચના.
- ૨૪ ખરું જીવિત (જીવતર) કયું ? નિર્દોષ-(પાપ-કલંક રહિત)
- ૨૫ જડતા કઈ ? છતી થકિત-બુદ્ધિએ આજ્ઞા કરવી (અભ્યાસ ન કરવો) તે.
- ૨૬ જાગતો કોણ ? વિવેકી (જેને હિતાહિતનું યથાર્થ ભાન થયું છે તે)

૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૨૭ નિદ્રા કઈ ? જીવની મૂઢતા (અજ્ઞાન દશા)
 ૨૮ અતિ અપલ શું ? જોગન (જીવાની) લક્ષ્મી અને આયુષ્ય.
 ૨૯ અંદ્રના કિરણ જેવા શીતળ કોણ ? સર્જન-સત્પુરુષોજ.
 ૩૦ ખરી નરક કઈ ? પરવશતા-પરતંત્રતા-પરાધીનતા.
 ૩૧ ખર્ચ સુખ કયું ? સર્વ સંગત્યાગ-વૈરાગ્ય.
 ૩૨ સત્ય કયું ? પ્રાણીને હિતરૂપ થાય તે.
 ૩૩ પ્રાણી માત્રને પ્રિય શું ? નિજ પ્રાણ.
 ૩૪ ખર્ચ દાન કયું ? ફળની ઇચ્છા રહિત દેવાય તે.
 ૩૫ ખરી મિત્ર કયો ? પાપથી પાછો નિવર્તવે અને ધર્મમાં જોડે તે.
 ૩૬ ખર્ચ આભૂષણ કયું ? શીલ-સદાચરણ.
 ૩૭ વાણીનું ભૂષણ શું ? પ્રિય અને પથ્ય (હિતરૂપ) સત્ય.
 ૩૮ અનર્થ કારી શું ? અસ્ત વ્યસ્ત (અવ્ય વસ્થિત) મન.
 ૩૯ સુખ-શાંતિકારી શું ? સર્વ હિત ચિન્તવન રૂપ મૈત્રી.
 ૪૦ સર્વ દુઃખનાશક શું ? સર્વ વિરતિ ચારિત્ર (આત્મ નિગ્રહ).
 ૪૧ અંધ કોણ ? અકાર્યમાં રક્ત રહે તે.
 ૪૨ ગધિર (ખેરો) કોણ ? હિત વચન ન સાંભળે તે.
 ૪૩ મૂઝો કોણ ? અવસરે પ્રિય જોલી ન જાણે તે.
 ૪૪ મરણ કયું ? મૂર્ખપણું-મૂઢતા.
 ૪૫ અમૂલ્ય શું ? જે ખરી તકે દેવાય તે.
 ૪૬ મરણ પર્યન્ત સાલે શું ? છાતું કરેલું અકાર્ય (પાપ).
 ૪૭ કયાં ઉદમ કરવો ? વિદ્યાભ્યાસ સહ ઔષધ અને દાન માર્ગમાં.
 ૪૮ ઉપેક્ષા કયાં કરવી ? દુર્જન, પરસ્ત્રી અને પરધન વિષે.
 ૪૯ સદા શું ચિન્તવવું ? સંસારની અસારતા ચિન્તવવી પણ પ્રમદા નહિ.
 ૫૦ બહાલી કોને કરવી ? કરૂણા દાક્ષિણ્યતા અને મૈત્રી.
 ૫૧ કંઠગત પ્રાણે પણ કોને વશ ન થવું ? મૂર્ખ, ગેદ, ગર્વ અને કૃતજ્ઞને.
 ૫૨ પૂજ્ય કોણ ? સદાચરણ વંત-સુચારિત્ર (અખંડ ચારિત્રવંત).
 ૫૩ કમનશીળ કોણ ? કુશીલ-દુઃશીલ અથવા ચારિત્ર-આચાર બ્રષ્ટ.
 ૫૪ જગતને કોણ જીતી શકે ? સત્ય અને ક્ષમાવંત પુરુષ.
 ૫૫ દેવો પણ કોને અત્યન્ત ભાવે નમે છે ? દયા પ્રધાન-અત્યંત દયાળુને.
 ૫૬ સુજનનોએ શાથી વિરકત રહેવું ? સંસાર અટવી થકી.
 ૫૭ પ્રાણીઓ કોને વશ થઈ રહે ? સત્ય અને પ્રિયભાષી વિનીત જનને.
 ૫૮ પ્રત્યક્ષ અને પરોક્ષ લાભ માટે કયાં સ્થિતિ કરવી ? ન્યાયના માર્ગમાં.

ભાગ્ય અને કર્મ.

૫૭

- ૫૯ વિજળી જેવાં ચપળ કોણુ ? દુર્જનની સંગતિ ગોઠ અને સ્ત્રી જાતિ.
 ૬૦ કલિકાળમાં પણ મેરૂ પર્વત જેવા નિશ્ચળ કોણુ ? સત્ પુરૂષો (સર્જનો)
 ૬૧ છતે પૈસે શોચવા યોગ્ય શું ? કૃપણતા-કંબૂસવેડા-ખખીલાઈ.
 ૬૨ ઘણું ઓછું ધન છતે પ્રશંસવા યોગ્ય શું ? ઉદારતા.
 ૬૩ પ્રભુતા-અધિકાર છતે પ્રશંસવા યોગ્ય શું ? સહનશીલતા-ક્ષમા.
 ૬૪ ચિન્તામણિ રત્ન જેવી દુર્લભ કઈ ચાર શુભ વસ્તુ જ્ઞાની પુરૂષો
 વિશેષ વખાણે છે ? (૧) પ્રિય-મિષ્ટ વચન સહિત જ્ઞાન, (૨) ગર્વ-મદ
 રહિત જ્ઞાન, (૩) ક્ષમા સહિત શૌર્ય, અને (૪) ત્યાગવૃત્તિ-ઉદારતા
 સહિત લક્ષ્મી એ ચાર શુભ વસ્તુનો સંયોગ પ્રાપ્ત થવો દુર્લભ છે.

ધૃતિશમ્.

ઉપરોક્ત નિર્દોષ પ્રશ્નોત્તર આલાને જે ભવ્યાત્માઓ કંઠગત કરશે તેઓ અન્ય
 આભરણો વગર પણ વિદ્વાનોની સભામાં શોભા પામશે. નીમળ રત્નમાળાની જેવી
 આ પ્રશ્નોત્તરમાળા વિમલ નામના શ્વેતામ્બર ગુરૂ શ્રીએ વિરચી છે તે કંઠગત કરી
 છતી કેને વિભૂષિત ન કરે ? અપિતુ કંઠગત કરનાર (હૃદયે ધારનાર) સહુ કોઈ
 ભવ્યાત્માઓને તે વિભૂષિત કરજ. ઘણી સુગમતાથી ગંભીર પ્રશ્નોના ઉત્તર આ લઘુ
 ગ્રંથમાં આપેલા છે તેના ઉપર સારી રીતે મનન કરી હંસવત્ સારગ્રાહી બની સહુ
 કોઈ સ્વશ્રેયઃ સાધો !

ચોજક.

ગુનિ મહારાજશ્રી કર્પૂરવિનયજી મહારાજ.

ધૃતિશમ્.

ભાગ્ય અને કર્મ.

:૦:

લેખક—જગજીવન માવજીભાઈ કપાસી.

મનુષ્યને પોતાના કાર્યમાં અથાગ પરિશ્રમ કર્યા છતાં પણ જ્યારે નિષ્ફળતા
 મળે છે ત્યારે મનુષ્યને ભાગ્યનો દોષ કાઢતાં વારંવાર આપણે સાંભળીએ છીએ, તે
 કેટલીક વખતે એમ બને છે પણ ખરૂં કે મનુષ્ય પોતાની ઇષ્ટ વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટે
 અનેકવિધ પ્રયત્નો કરે છે તો પણ તેમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા તે નિષ્ફળ નીવડે
 છે, આવા પ્રસંગે મનુષ્યને કોઈ ઇતર સત્તા ઉપર વિશ્વાસ રાખવો પડે છે અને તે
 કેટલીક વખત તે સત્તાને કંટાળી ગયેલ મનુષ્ય દોષ આપે છે. સર્વ કોઈ ઉપર્યુક્ત
 સત્તાને ભાગ્ય નામથી સંજોગે છે. ભાગ્ય અથવા ભાવી અથવા નસીબ ઉપર માનવ
 સમાજ જ્યારે આધાર રાખે છે; ત્યારે તે વિષે આપણે વિવેચન કરવું જોઈએ.

પ્રસ્તુત વિવેચનમાં ઉતરતાં પહેલાં વિશ્વની રચના કેવી રીતે થયેલી છે તે જાણવાની પ્રથમ આવશ્યકતા છે અને એક વખતે આપણાં ધ્યાનમાં વિશ્વનું યંત્ર કેવીરીતે ચાલે છે એ ઉતરી ગયું એટલે જાગ્ય વિષે વિવેચન કરવાની પણ ખુબજ સરળતા થઈ પડશે.

વિશ્વની રચના વિષે જૂદી જૂદી માન્યતા અસ્તિત્વ ધરાવે છે. હવે જે માન્યતા અસ્તિત્વમાં છે, તેનાથી કોઈ ભિન્ન માન્યતા અત્રે અમે દર્શાવતા નથી; પરંતુ એ સર્વ માન્યતાની સાથે એક માન્યતા કે જે યુક્તિપુરસ્ક છે, તે અત્રે દર્શાવવામાં આવે છે. પ્રથમ એક માન્યતા એવી છે કે “જગતની શરૂઆત પહેલાં એક તત્ત્વ હતું. તે તત્ત્વને ઇશ્વર એવી સંજ્ઞાથી ઓળખવામાં આવે છે. એ તત્ત્વ એટલે ઇશ્વરે ઈકોઽહં બહુસ્યામ, એવી ઇચ્છા કરીને આ જગત ઉપસ્થિત થયું.” ઇશ્વરે શામાટે આવી ઇચ્છા કરી એમ પૂછતાં ઉપર્યુક્ત માન્યતાવાળાં લોકો તેનો યથાર્થ ઉત્તર આપી શકતાં નથી. તેઓનું કહેવું એવું છે કે ઇશ્વરની ક્રિયા મનુષ્યની સમજણ શક્તિની ખડારનો વસ્તુ હોવાથી એમાં શંકા ધરવી એ ઉચિત નથી.

આ માન્યતા હિંદુ ધર્માનુયાયીની છે, છતાં એટલું તો પૂછ્યાં સિવાય ચાલતું નથી કે આ માન્યતા યુક્તિ પુરસ્ક છે કે નહિ? અને તે ગમે તેવા તટસ્થ મનુષ્યના ગળે ઉતરી શકે તેવી પણ છે કે નહિ? શ્રદ્ધાવાન મનુષ્યો તો ગમે તેવી માન્યતાને સાચી માને, એ સંભવિત છે. પરંતુ તેવા મનુષ્યોની જે માન્યતા હોય છે તે હંમેશા સત્યજ હોય છે, એવો કાંઈ નિયમ નથી. આ માન્યતાને સાચી કે ખોટી ઠરાવવા કરતાં અન્ય મતાવલંબીની શું માન્યતા છે, તે વિચારીએ. જૈન ધર્માનુયાયીની જગતની રચના સંબંધી એવી માન્યતા છે કે જગતનો આદિ કે અંત નથી. તે સ્વાભાવિક છે એટલે તેનો કોઈ કર્તા નથી. અમુકજ ઇશ્વર અથવા પરમાત્મા છે, એવું પણ નથી. મનુષ્યમાત્ર પ્રયત્ન કરે તો પરમાત્મપદને પામી શકે છે. મનુષ્યોને સારા અથવા ખરાબ ફળો મળે છે, તેનું કારણ તેઓના કૃતકર્મો છે. આ માન્યતા સાચી છે, એમ માનવાનો અમારો હુશ્વરૂત નથી. પરંતુ વસ્તુ સ્વરૂપથી તે તરતજ સમજશે. જે વિવેકી અને તટસ્થ વૃત્તિવાળાં મનુષ્યો આ ઉભય માન્યતાની તૂલના કરશે તો તેમને બન્નેમાંથી કયું સત્ય છે, એ સહજમાં જણાઈ આવશે. જગત કોણે રચ્યું અથવા તેનો રચનાર છે કે નહિ, તે વિષે વધુ વિવેચનમાં ઉતરવાનો પ્રસ્તુત સમય નહિ હોવાથી અત્રે વાદાવાદમાં ઉતરવાનું ઉચિત લાગતું નથી. આટલાં સંક્ષિપ્ત વિવેચન ઉપરથી કહેવાનો આશય એવો છે કે જગતમાં એક સત્તા પ્રવર્તી રહેલી છે અને તેનાથી જગતનું યંત્ર ચાલે છે. તે સત્તા એ કર્મફળપ્રદાત્રી સત્તા છે. મનુષ્ય જેવાં પ્રકારનાં કર્મો કરે છે, તેવાં પ્રકારનાં ફળ તેને આગામી જીવ-

ભાગ્ય અને કર્મ

૫૯

નમાં અથવા આગામી જન્મમાં અવશ્ય મળે છે. આવળતું બીજ વાવવાથી જેમ આવળતું વૃક્ષજ થાય છે, તેમ ખરાબ કર્મનું ખરાબ અને સારાં કર્મનું સારું ફળ મળે છે. પ્રાણીમાત્રને આ સત્તાને વશવર્તીને ચાલવું પડે છે. આ કર્મફલપ્રદાતી સત્તાનું સામાર્થ્ય જગતમાં સામ્રાજ્ય ભોગવે છે. કર્મફલપ્રદાતી સત્તા ગમે તેટલી સામાર્થ્યવાન હોય પણ મનુષ્યોએ તેનાથી કરવાનું નથી. કારણકે કર્મનો કર્તા મનુષ્યનો આત્મા જ છે. આપણે કહી ગયા કે મનુષ્ય જેવા પ્રકારનું કર્મ કરે છે, તેવાં પ્રકારનું ફળ તેને મળે છે; એટલે કર્મનો કર્તા મનુષ્ય કરે છે. કેવા પ્રકારનું કર્મ કરવું એ મનુષ્યના અધિકારની વાત હોવાથી મનુષ્યો સારાં કર્મો કરે તો તેમને સારાં ફળો મળે એ નિસંશય છે. કર્મની સત્તા ગમે તેટલી બલવાન હોય તો પણ મનુષ્યમાં રહેલાં ચૈતન્યની શક્તિ તેનાથી પણ અગ્રાધ છે. ચૈતન્યની અથવા આત્માની આટલી અગ્રાધ શક્તિ શા માટે ક્યાંયે પ્રગટ દેખાતી નથી, એ પ્રશ્ન થવો સ્વાભાવિક છે. ખરાબ કર્મોના ભારથી આત્મા જ્યાં સુધી દબાયેલો રહે છે, ત્યાં સુધી તેનું અનંતવીર્ય પ્રગટતું નથી. આકાશમાં જ્યારે વાદળો છવાઈ જાય છે, ત્યારે જેમ સૂર્યનાં દર્શન દૂર્લભ થઈ પડે છે; તેમ કર્મોથી આત્મા જ્યાં સુધી આચ્છાદિત રહે છે, ત્યાં સુધી આત્માનું અનંતવીર્ય પ્રગટતું નથી. વાદળોનો નાશ થતાં સૂર્ય જેમ પૂર્ણ પ્રકાશમાન થાય છે, તેમ જ્યારે આત્મા જડકર્મોથી મુક્ત થાય છે ત્યારે તેને અનંત સુખ અને શાંતિનું ભાન થાય છે અને પરમાત્મા સ્વરૂપ બને છે. પ્રાણીઓ માત્રમાં વિરાજી રહેલા આત્માની તેટલીજ અનંત શક્તિ છે. પરંતુ તે શક્તિનો વિરાજી થયો નથી, ત્યાં સુધી મનુષ્યે દુઃખી, કંગાલ અને આશાહિન જણાય છે.

જેવાં કર્મ કર્યા હશે તેવાં ફલ ભોગવશે અને ભાગ્યમાં લખ્યું હશે તેમ થશે, એ એ ઉક્તિઓનો ભાવાર્થ એકજ છે; કારણકે ભાગ્ય અને કર્મ વસ્તુતઃ જૂદી જૂદી વસ્તુઓ નથી. કરેલાં કર્મોના ભોગનો ઉદય એટલે કરેલાં કર્મનું ફળ એ ભાગ્ય છે. ભાગ્ય અને કર્મનો શું સંબંધ છે, તે વિચારીએ. માનવસમાજમાં ઘણા ભાગ ભાગ્યં ફલતિ સર્વત્ર ત્વં વિદ્યા ત્વં ચ પૌરુષમ્ । એ માન્યતાને પ્રધાન ભૂત ગણતો જેવામાં આવે છે. ન્હાની ન્હાની ગાળેતોમાં પણ ભાગ્યમાં હશે તેમ થશે. એમ વારંવાર મનુષ્યોના મુખમાંથી નીકળતા ગળે આપણે સાંભળીએ છીએ. આ માન્યતા કેટલે અંશે સત્ય છે, એનો પ્રથમ વિચાર કરીએ. ઘણાં મનુષ્યોની એવી માન્યતા છે કે મનુષ્યને સંસારમાં જે સુખ દુઃખ મળે છે અથવા તેના દ્વારા જે સારા અથવા ખરાબ કાસો થાય છે, એ સર્વ ઉપર મનુષ્યનો કાંઈ અધિકાર નથી આ સર્વની યોજના પ્રથમથી થયેલી હોય છે. મનુષ્યના સુખ દુઃખ આદિ તેના પૂર્વજન્મના સારા અથવા ખરાબ કૃત્યો ઉપર અવલંબીને રહે છે. જગત અનંત-

કાલથી અસ્તિત્વમાં છે અને અત્યાર સુધીમાં પ્રત્યેક પ્રાણીના પસંદગ્ય જન્મો થઈ ચૂક્યા હશે. એક જન્મમાં મનુષ્ય જે કંઈ કરે છે, તેનું ફળ તે એક અથવા અધિક જન્મમાં લોગવે છે. માનવસમાજની આ માન્યતા સાચી છે અને પ્રાણીમાત્રને પોતાનાં કૃતકર્મો ઉપર આધાર રાખવો પડે છે, એ પણ સત્યજ છે. પરંતુ એ માન્યતા વિષે મથેષ્ટ વિચાર કરવાનો મનુષ્યનો સ્વભાવ હોવાથી આપણે પણ કંઈક ઉદાપોહ કરીએ તો અનુચિત નહિ ગણાય.

શું મનુષ્યના સર્વ કાર્ય સંપૂર્ણપણે ભાગ્ય ઉપર અવલંબિત છે કે? ઉત્તર—ભાગ્ય તેની સાથે બીજા કારણોની પણ અપેક્ષા છે? આ પ્રશ્નોમાં વધારે નહીં ઉતરતા તેના પ્રકાર સૌભાગ્ય અને દુર્ભાગ્ય ઉપર પણ વિચાર કરવાની આવશ્યકતા છે. સંપત્તિ, અધિકાર, રૂપ, બલ અને બુદ્ધિ મનુષ્યને માટે સુખપ્રદ છે અને તેને લોકો સૌભાગ્યનું ચિન્હ ગણે છે. તેની વિરુદ્ધ દરિદ્રતા, પરાધિનતા, કુરૂપતા, નિર્બલતા અને મૂર્ખતા આદિને દુર્ભાગ્ય સૂચક માનવામાં આવે છે, ભાગ્ય સંબંધી પ્રશ્નનું એક બીજું પણ અંગ છે. પોતાપોતાની પરિસ્થિતિની અનુસાર સૌભાગ્ય અથવા દુર્ભાગ્યની ગણના કરવામાં આવે છે. જો એક એક પાઈ ભાગવાવાળા ભિખારીને એક રૂપીઓ મળી જાય તો તે પોતાને મોટો ભાગ્યશાળી સમજે છે; પરંતુ એકજ રૂપીઓ કોઈ રાજા મહારાજાને ભેટ કરવામાં આવે તો રાજાસાહેબને એવા એક રૂપીઆની દરકાર હોતી નથી, સંસાર પ્રતિ આપણે દ્રષ્ટિ કરીએ છીએ ત્યારે કેટલાક મનુષ્યો સુખી હોય છે અને કેટલાક દુઃખી હોય છે, એમ જણાય છે. કહેવાનું તાત્પર્ય એ છે કે અનુકૂળ એવી સ્થિતિને જનસમાજ સૌભાગ્ય કહે છે અને પ્રતિકૂળ સ્થિતિને દુર્ભાગ્ય કહે છે. ભાગ્ય એ બીજું કશુંજ નથી પણ મનુષ્યોએ કરેલાં કર્મોનું ફળ એજ ભાગ્ય છે. ભાગ્ય અથવા કર્મ ઉપર મનુષ્ય પોતાનું સ્વામિત્વ સ્થાપી શકે અને તેને પોતાની સ્થિતિને અનુકૂળ કરીલે એટલી શક્તિ મનુષ્યમાં છે. તમે જો સુકૃત્યો કરતાં રહેશો અને દુષ્કૃત્યોને સ્વપ્નમાં પણ સંભારશો નહિ તો તમને સારાં ફળો પ્રાપ્ત થશે અને ભાગ્યશાલી કહેવાશો. દુષ્કૃત્યોનું જો સેવન કરશો તો તમે દુઃખી થશો, એ પણ નિશ્ચયથી માની લેજો. આ ઉપરથી સફલતા અને નિષ્ફળતાનો આધાર મનુષ્યોના કર્મો ઉપર રહેલો છે, એ સ્પષ્ટ સમજાય છે, તમે કોઈપણ મનુષ્યને દુઃખી કરવા ઇચ્છો અને તે માટે તમે તમારી સર્વોત્તમ શક્તિનો ઉપયોગ કરશો તો પણ તમે તમારા તે કાર્યમાં ભાગ્યેજ સફળતા પ્રાપ્ત કરી શકશો. કદાચ તમે તમારા તે દુષ્ટકાર્યમાં સફલ થાઓ તોપણ અંતે તો તમે તે મનુષ્યનું જે અહિત કર્યું હોય છે તેનાથી પણ વિશેષ અહિત તો

લાગ્ય અને કર્મ

૬૧

તમારૂં પોતાનું જ થાય છે. અન્યનું અહિત કરી એટલે કે અસુક પ્રકારનું ખરાબ કર્મ કરી તમારૂં કલ્યાણ સાધવા તમે જે ઈચ્છા ધરાવતાં હશો તો એ ઈચ્છામાં તમે નિરાશ જ થશો. સફલતા પ્રાપ્ત કરવામાં સત્કર્મની પ્રથમ આવશ્યકતા છે. સારા કર્મ કરશો તો સારૂં લાગ્ય રચી શકશો અને સારા લાગ્યના ફળ પણ સારા જ મળશે.

કેટલાંક મનુષ્યો સર્વ કાર્યોને ઈશ્વરીય પ્રેરણાનું ફળ સમજે છે અને પોતાનાં સુખ દુઃખનો આધાર ઈશ્વર ઉપર અવલંબિત છે, એમ માને છે. જે ઈશ્વરને પરમ ન્યાયશીલ, સત્યતા અને સાત્ત્વિકતાની પૂર્ણ મૂર્તિ, દયાના સાગર અને શાંતિના દાતા માનવામાં આવે છે, તે ઈશ્વરને પોતાના ગમે તેવા અધમ કાર્યના પ્રેરક અને વિધાતાક ઠરાવવા, એ કેટલું મૂર્ખતા ભરેલું છે ? એક મનુષ્યને સુખી અને બીજા મનુષ્યને દુઃખી કરવામાં ઈશ્વરનો શું શુભ હેતુ સમાયેલો છે, તે સમજી શકાતું નથી. ઈશ્વરને મનુષ્યના સુખ દુઃખની સાથે કાંઈ સંબંધ નથી. કર્મ એજ મનુષ્યના સુખ દુઃખનો હેતુ છે. સારાં કર્મો કરશો તો સુખી થશો અને નકારાં કર્મો કરશો તો દુઃખી થશો, એમ વારંવાર કહેવાની હવે જરૂર જણાતી નથી. લાગ્ય અથવા કર્મ ઉપર સુખ દુઃખનો આધાર છે, એ સાચી વાત છે; પણ માત્ર તે માન્યતા ઉપર આધાર રાખી બેસી રહેવાથી તમે તમારૂં હિત કરી શકશો નહિ. પુરૂષાર્થ અને ઉદ્યોગ એજ તમારૂં કર્તવ્ય હોયું જોઈએ. તમારો ઉદ્યોગ સુકૃત્યોમાં થયો જોઈએ એ ધ્યાનમાં રાખશો તો તમે તમારૂં હિત સહજમાં કરી શકશો. ઉપર ઈશ્વરને મનુષ્યનાં સુખ દુઃખની સાથે કાંઈ સંબંધ નથી એમ લખવામાં આવ્યું છે; એ ઉપરથી ઈશ્વરની અથવા પરમાત્માની પૂજા ભક્તિ ન કરવી, એમ લેખકનું કહેવું નથી. ઈશ્વરની પૂજા, તેની ભક્તિ, તેનું સ્મરણ કરવું અને તેણે દર્શાવેલા માર્ગે ચાલવું, એ આપણું પરમ કર્તવ્ય છે. આપણે જીવનમાં, વ્યવહારમાં અને અધ્યાત્મમાં સફળતા મેળવવા ઈચ્છાતુર છીએ; તો જે મહાન પુરૂષોએ સર્વ પ્રકારની સફળતા પ્રાપ્ત કરી હોય, તે મહાત્માઓની સેવા-ભક્તિ કરીએ, બહુ માન કરીએ અને તેમનાં અનેક ગુણોનું અનુકરણ કરતાં શીખીએ તો આપણે પણ સર્વોત્તમ સફળતા પ્રાપ્ત કરી શકીએ, એ સંભવનીય છે. એક મહાન જૈનાચાર્ય શ્રીમાન્ હરિભદ્રસૂરિના શબ્દોમાં કહીએ તો—

પક્ષપાતો નમે વીરે ન દ્વેષો કપીલાદિષુ ।

યુક્તિમદ્ વચનં યસ્ય તસ્ય કાર્યઃ પરિગ્રહાઃ ॥

એટલે મહાવીરમાં મારો પક્ષપાત નથી અને કપિલાદિ અન્ય દર્શનના પ્રણેતામાં મારો દ્વેષ નથી; પરંતુ જેનું વચન યુક્તિવાળું છે તે ગૃહણ કરવા લાયક છે.

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભાગ્ય અને કર્મ વિષે ઉપર જે વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે, તે ઉપરથી વાંચકો સહજમાં સમજી શકશે કે મનુષ્યો જે કેવળ ભાગ્ય અને કર્મ ઉપર આધાર રાખી બેસી રહે છે, તેઓ પોતાની ઉન્નતિ સાધી શકતાં નથી. ભાગ્ય અને કર્મને રચનાર મનુષ્ય પોતેજ હોવાથી તે ઇચ્છાનુકુળ ભાગ્યને રચી શકે છે. માટે દરેક સુખી થવા ઇચ્છનારા મનુષ્યોએ ભાગ્ય અને કર્મને પોતાના અધિકારમાં રાખી મુક્તિઓ કરવાં કે જેથી સર્વોત્તમ સફળતા પ્રાપ્ત કરી શકાય.

જૈનોમાં પોતાની ઉન્નતિ અર્થે શું ઐક્યતાની

જરૂર છે ?

—:(૦):—

સમાજ કહો, સંઘ કહો, જ્ઞાતિ કહો, કોમ કહો, તે એ જ હોય તે એક મહાન શક્તિ છે. તે ધાર્મિક અને સાંસારિક ઉન્નતિનું કંચામાં ઉચ્ચ સાધન છે. મનુષ્યસ્વરૂપનો ઇતિહાસ સમાજથીજ બધાય છે. વિશ્વનિયમનું યથાર્થ પ્રતિબિંબ સમાજથીજ પડી શકે છે. ધાર્મિક અને સાંસારિક સુધારાના બળને યોજનાર સમાજજ છે. દુર ચારી અને દુરાચારી લોકોનું નિયમન સમાજથીજ થઈ શકે છે. જે કાર્ય કોઈ કરી શકતું નથી, તે કાર્ય સમાજ કરી શકે છે. મનુષ્યજાતિની સહજ પ્રકૃતિમાં પણ એવો નિયમ જણાઈ આવે છે, જેથી કરી સ્વચ્છંદે ચાલી શકાય એવો આચાર કોઈપણ તુરત પકડી લે છે, જેમાં કાંઈ સંકોચ નહોતો પડે તેવો સદાચાર તેટલીજ સરળતાથી ગ્રહણ થતાં નથી. તેથી તેનું નિયમન કરવાને માટે સમાજની આવશ્યકતા છે. એવા સમાજનું સ્થાપન કરી તેનું ઐક્ય સંપાદન કરવું એ પ્રત્યેક કોમને માટે અત્યંત ઉપયોગી છે. સામાજિક ઐક્યતાની અદ્ભુત શક્તિથી મોટા મોટા અસાધ્ય કાર્યો સાધી શકાય છે. જ્યાં સામાજિક ઐક્યતા નથી ત્યાં સર્વ પ્રકારની શિથિલતા જોવામાં આવે છે. સાંપ્રતકાળે જૈન વગ માં ઐક્યતા થવા માટે સંપત્તિ પૂરેપૂરી ન્યૂનતા જોવામાં આવે છે. જૈન કોન્ફરન્સનો ઉત્સાહ કાંઈક મંદ થવા પછી જૈનોના સામાજિક ઐક્યતા મેળવવાનું બીજું યોગ્ય સાધન ઉપલબ્ધ થયું નથી અને તેથી જૈન કોમની જોઈએ તેટલી સ્થિતિસ્થાપકતા રહી નથી.

ઐક્યતાથી કેવા કેવા મહત્વના કાર્યો થઈ શકે છે, તે મનનપૂર્વક વિચારવાનું છે. સમાજની સ્થિતિ શિવાય કોમના નરરત્નો, ગુણોજનો, ધર્મવીરો, અને દાનવીરો આગળ પડી શકતા નથી. તેમજ જેઓ સામાજિક સેવા કરવાની ઇચ્છા ધરા-

જેતોમાં પાતાની ઉન્નતિ અર્થે શું ઐક્યતાની જરૂર છે?

૬૩

બનારા હોય છે, તેઓને પણ સારી તક મળતી નથી. સામાજિક સેવા જનસમૂહના અધિકારનું ધણું અગત્યનું કાર્ય છે. દરેક પ્રજા ઉપર સમાજનો હાથ અંકિત થયેલો હોય છે અને સમાજની સત્તા તે દરેક કોમ ઉપર નિયમ-સત્તા ચલાવનાર યંત્ર છે. સમાજની ઐક્યતાને લઈને બવિષ્યની પ્રજાના ચારિત્રનો પાયો ખોટ વિનાનો મજબૂત બંધાય છે. સમાજના ધોરણ સાથે ઉછેરી પ્રજા કોઈ ઉત્તમ ચારિત્રથી અંકિત થયા વિના રહી નથી. જૈન પ્રજામાં આજકાલ ઐક્યતા સંપૂર્ણ જેવામાં આવતો નથી. તે તેની ઉન્નતિના અટકાવનું મોટું કારણ છે. ઉન્નતિના બીજા અનેક ઉપાયો જેવામાં આવે પણ જ્યાં સુધી જૈન વર્ગને સામાજિક ઐક્યતા મળશે નહિ, ત્યાં સુધી તે ઉપાયો તદ્દન નકામા છે. મનુષ્ય પ્રજાના જીવનસુખના સામાન્ય સાધનો પણ સામાજિક બળ શિવાય મેળવી શકતા નથી. સામાજિક બળથી દરેક પ્રજાની સર્વ પ્રકારની સગવડો પૂરી પાડે છે. જૈનપ્રજા તેની વ્યાપારિક શક્તિને માટે વળણાય છે, એ શક્તિ ખીલવવા માટે જે શિક્ષણની અને સાધનની જરૂર છે, તે જરૂરિયાત સામાજિક ઐક્યતા શિવાય પૂરી થઈ શકે તેમ નથી. દક્ષિ હિંદુસ્તાનનો એક સંસ્કૃત વિદ્વાન સમાજના લાભને માટે લખે છે:—

“ સામાજિકબલયુતાઃ એકચચ્છાય સમાશ્રિતાઃ

જના યે તત્સહાયાર્થે દેવા અપિ કૃતાદગાઃ ॥ ૧ ॥ ”

“જે પુરૂષો સામાજિક બળવાળા છે અને જેઓ એકચ-સંગીત છાયના આશ્રય કરી રહેલા છે, તેવા પુરૂષોને દેવતાઓ પણ આદરથી સહાય કરવા તૈયાર થાય છે. ”

આવા સામાજિક ઐક્યને માટે કોને ઇચ્છા ન ઉત્પન્ન થાય ? જૈનશ્રેણી તે અનુપમ બળ મેળવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. સામાજિકબળના પ્રભાવથી અંદર અંદર સંતોની વૃદ્ધિ થશે, સ્વતંત્ર વિચારો માર્ગ ખુલશે થશે, કોમમાં ઉત્પન્ન થયેલા શોષક, બોચક, વિવેચક વિચારક, વિદ્વાન અને ધાર્મિક નરો આગળ પડી શકશે. જે નરસંતો આખી કોમને તેજોમય કરનારા હશે, તેઓ જાહેર રીતે પ્રકાશમાં આવી શકશે. ટુંકામાં સામાજિક ઐક્યના યોગથી ભાવિ અભ્યુદયના આરંભનો સમય પૂર્ણ રીતે દર્શન આપશે.

વર્તમાનકાલે જૈનસમાજની સ્થિતિ શિથિલ થવાથી, અંદર અંદર કુસંપ અને અવિશ્વાસના બીજ રોપાવાથી જૈનકોમને ઘણી હાનિ થઈ છે અને થાય છે. ભ્રષ્ટ્રબલતા ઉભરી ગઈ છે, ધર્મભાવના મંદ પડી ગઈ છે, નિરૂદ્ધાની વર્ગ બહુ

હોવાથી દારિદ્ર્યનો પ્રભાવ વધ્યો છે, ઉપયોગી શોધ આદિ કાંઈ થતું નથી. ઉદર-નિર્વાહની પણ ઘણું લાગે વિડંબના પડવાથી. કેવળ સ્વાર્થવૃત્તિ ઉત્તેજિત થતી જાય છે. સ્વાર્થપરાયણતાથી ધર્મ, નીતિ અને આચારનું સ્વરૂપ અપ્રત્યય લાગ્યું છે, તેના મૂળ કારણની જો ખરી શોધ કરવામાં આવે તો અવશ્ય જણાશે કે, જૈન પ્રજામાં સામાજિક ઐક્યતાનાં અભાવને લઈનેજ આ બધું બન્યું છે.

સામાજિક ઐક્યતા પ્રભાવથી ભારતવર્ષમાં બલવતી ગણાતી જૈનપ્રજા કેવા કેવા મહાન કાર્યો કરી શકે એ વાતનો નિર્ણય કલ્પનાજ આપી શકશે. સામાજિક ઐક્યતા બાંધે બનેલી જૈનપ્રજા પોતાનું જૈનત્વ શુદ્ધરૂપે વિકાસિત કરી શકશે અને આખી કોમની મર્યાદા બાંધવાની યુક્તિઓ રચી શકશે. સામાજિકબળ અને જૈનત્વ-ઉભયનું એકાકાર મિશ્રણ થયા વિના જૈનત્વ પુનઃ પૂર્વ સ્થિતિએ પ્રકાશનાર નથી, એ નિશ્ચયથી જાણી લેવું. ધર્મ, વ્યવહાર આદિ સમાજના અંગો જો નિરાબાધ રાખવા હોય, તેમની વચ્ચે આવી પડતા અંતરાયો દૂર કરવા હોય અને આખી કોમમાં સર્વત્ર સમાનતા-પ્રેમભાવ અને મર્યાદા-શાંતિ પ્રસરી રહે તેવી ઘટના કરવી હોય તો જૈનોએ સામાજિક ઐક્યતા અવશ્ય મેળવવી જોઈએ.

પ્રાચીન પદ્ધતી પ્રમાણે સંઘ એ સામાજિક બળનું સ્વરૂપ છે, તથાપિ વર્તમાનકાલે નવીન કેળવણી પામેલા લોકો તે સ્વરૂપને નવીન સ્વરૂપ આપવાની ઇચ્છા રાખે છે એટલે તેમાં જમાનાને અનુસારે કેટલીએક સુધારણા કરવાની ઇચ્છા રાખે છે, કેટલુંક તેમાં શુદ્ધિનું સ્થાન છે. એ સંબંધી જૈનોએ પૂર્ણ દીર્ઘ દૃષ્ટિથી વિચાર કરવાનો છે. અનેક કાળનો કાટ લાગી જવાથી, સમગ્ર રૂપે ઝાંખી થઈ ગયેલી, કહી વધારે મેલ ચઢવાથી ખેડોલ બની ગયેલી, કહી બહુ ઘસારો લાગવાથી ખંડિત થયેલી, પ્રાચીનકાળની સામાજિક સ્થિતિને પુનઃ સાફ કરી જમાનાનો નવરંગ ચડાવી પાછી સતેજ કરવી જોઈએ. સમયસ્થિતિનો વિચાર જૈનપ્રજાના અગ્રેસરોએ કરવો જોઈએ. કેટલીએક પ્રજાના અગ્રેસરો તે વિચાર કરવા લાગ્યા છે, ત્યારે જૈનપ્રજાના અગ્રેસરો તેમાં તદ્દન પછાત પડતા જાય છે, એ ઘણું શોચનીય છે.

જૈનપ્રજા વ્યાપારકળાની પરમ ઉપાસક છે. તેના જીવનનું કેન્દ્રસ્થાન વ્યાપાર છે. તે વ્યાપારનું બળ પણ સામાજિક બળને આશ્રિને રહેલું છે. નીતિ અથવા સાખ અને નાણું-એ બે વ્યાપારના તત્વો છે. એ બે તત્વોના આધારેજ વ્યાપાર રહેલો છે. એ બે તત્વો સામાજિક બળની પૂર્ણ અપેક્ષા રાખે છે. જેમજેમ સામાજિક બળની વૃદ્ધિ થતી જાય છે, તેમ તેમ વ્યાપારમાં વિશેષ સાધનસંપન્નતા પ્રાપ્ત થાય છે. વ્યવહારમાર્ગમાં પ્રવીણ એવા વિક્ષાનોએ સાખને માટે ઘણું વિવેચન કરેલું છે. પ્રમાણિક બુદ્ધિથી લેણદારને આપવાની નિષ્ઠા એ સાખ કહેવાય

જૈનોમાં પોતાની ઉન્નતિ અર્થે શું પોતાના સમૂહની ઐક્યની જરૂર છે ? ૬૫

છે. એ સાખ જનસમાજમાં સારી પ્રતિષ્ઠા પામેલો વેપારી મેળવે છે, એટલે તેમાં સામાજિકઐક્યની અપેક્ષા સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે. જો એ ઉપાય પ્રહુષ્ટ કરવામાં નહીં આવે તો જૈનપ્રજની વ્યાપારસ્થિતિ તદ્દન નિર્બલ થઈ જશે અને તેથી દેશની આબાદિમાં પણ મોટી હાનિ પહોંચશે.

આવી રીતે સામાજિકઐક્યનો અપ્રતિમ મહિમા જાણી જૈનવર્ગે તન, મન અને ધનથી તેનો આદર કરવો જોઈએ. સામાજિકબળના પ્રભાવથી જૈનપ્રજ ધર્મ, નીતિ, રીતિ, વિચાર અને વિદ્યા સર્વની ઉન્નતિ સાધી શકશે અને પોતાની પૂર્વ-સ્થિતિનું પુનર્દર્શન કરી શકશે; એટલુંજ નહિ પણ ભારતવર્ષ ઉપર ગણાતી પોતાના ધર્મની અને કોમની મહત્તામાં તે મોટો વધારો કરી શકશે.

સામાજિકબળને માટે વ્યવહારસૂત્રનો એક પ્રણેતા નીચેનું કાવ્ય લખે છે:—

“ સામાજિકવલનાવમેવ સતતં પૂર્ણં દ્રઢં સુસ્થિરામ્
આરુઢા વિજયં ગતાહિ વહવો લોકાઃ પ્રયાસ્યંતિ ચં ॥ ”

“ પૂર્ણ અને દૃઢ એવી સામાજિક બળરૂપી નૌકા ઉપર આરૂઢ થયેલા ધણી લોકો વિજયને પામ્યા છે અને પામશે.”

આ વ્યવહારસૂત્ર વિજયસૂત્રના નામથી પ્રખ્યાત છે; કારણ કે, કોમનો વિજય સામાજિક ઐક્યને આશ્રીને રહેલો છે. આ પ્રસંગ ઉપર ધારાનગરીના ઇતિહાસનું એક દ્રષ્ટાંત અપાય છે.

હવે સામાજિક ઐક્ય સંપાદન કરવાના કયા ઉપાયો છે ? અને કેવા માર્ગો છે ? તે વિષે વિચાર કરવાની આવશ્યકતા છે. વિશ્વના વ્યવહારશાસ્ત્રને જાણનારા વિદ્વાનોએ સામાજિક ઐક્ય મેળવવાના ત્રણ ઉપાયો દર્શાવ્યા છે. વિદ્યા-કેળવણી, સંપ અને નિષ્પક્ષપાત એ ત્રણ ઉપાયો સામાજિકઐક્ય વધારનારા છે. કેળવાયેલા પુરૂષોના હૃદયમાંજ સમાજનું હિત ઉત્પન્ન થાય છે અને તે વિદ્યાના બળથી સમાજનું હિત સાધના સદા બદ્ધ પરિકર રહે છે; કારણકે તેણે સૂક્ષ્મ અવલોકન કરી સમાજનું માહાત્મ્ય જાણેલું હોય છે. વિદ્યાથી અલંકૃત થયેલા પુરૂષો સમાજના સ્વરૂપને પૂર્ણ રીતે સમજી શકે છે એટલુંજ નહીં પણ સામાજિકશક્તિ આ વિશ્વની સપાટી ઉપર કેવા કેવા કાર્યો કરી શકે છે, એ પણ તેમના પ્રબુદ્ધ હૃદયમાં જાણવામાં આવી શકે છે. તેમાં અર્થને ઉત્પન્ન કરનારી કેળવણી મેળવનારાઓ સમાજની ઉન્નતિ સાધવામાં ઘણુંજ ઉપયોગી થઈ પડે છે અને આખરે સમાજને સમૃદ્ધિ થી સુશોભિત કરી શકે છે; તેથી વિદ્યા એ સામાજિક બળ મેળવવાનો

પ્રથમ ઉપાય છે. બીજો ઉપાય ઐક્ય-સંપ છે. ઐક્યતાની શ્રૃંગલાથી પ્રથિત થયેલો સમાજ જનસમૂહનું ગૌરવ વધારવામાં આસાધારણ સામર્થ્યને ધારણ કરે છે. સંપ જનમંડળના ઉચ્ચ ભાવના ચિત્રો ઉભા કરી શકે છે અને અસાધ્ય વસ્તુને સાધી શકે છે. એક વિદ્વાન્ એકતા વિષે લખે છે કે, “સામાજિક સુધારણાનું તત્ત્વ એકતામાં જેટલું છે, તેટલું બીજામાં નથી. પ્રાચીન વિદ્વાનોએ પોતાના બુદ્ધિમળથી એજ ત્રિદાંત કરેલો છે કે, સંપ-એકતા એક વિશ્વવિજયનું પરમ તત્ત્વ છે. ખરી વિદ્વાનું, ખરા જ્ઞાનનું અને ખરી બુદ્ધિજનની દાઝનું સુલક્ષણ એકતામાંજ રહેલું છે. જનસમાજને ઉદયનું દર્શન કરાવવાની ઇચ્છા રાખનારા વીર પુરૂષોએ સંપના સૂત્ર ૧૪ ઉપદેશ કરેલો છે. ‘પૂર્વે ધીર, સાહસી તથા સત્યપન્થાયણ પુરૂષો સંપની શ્રૃંગલાને દૃઢ કરવાનાજ પ્રયત્નો કરતા હતા. જે તેમના ભવ્ય ચરિતાની નોંધ ભારત વર્ષના ઇતિહાસમાં અદ્યપિ જોવામાં આવે છે.” આ ઉપરથી સિદ્ધ થાય છે કે, સામાજિક ઐક્યતા મેળવવાનો બીજો ઉપાય સંપ છે.

ત્રીજો ઉપાય નિષ્પક્ષપાત છે. માનવ જીવનના સદ્વર્ત્તનની કીર્તિ નિષ્પક્ષપાતપણામાં રહેલી છે. નિષ્પક્ષપાત એ ઇશ્વરપ્રસાદરૂપે ગણાતો સદ્ગુણ છે. જ્યાં પક્ષપાતને વાસ હોય ત્યાં કોઈ કાર્યતંત્રની વ્યવસ્થા ચાલી શકતી નથી. પક્ષપાતના દુર્ગુણથી જ્ઞાતિની મર્યાદા તુટી જાય છે અને વિશ્વાસનો તદ્દન ભંગ થઈ જાય છે. બલિસ લોકમત અને સ્વાર્પણયુક્ત કર્તવ્ય પક્ષપાતથી અત્યંત દૂર રહે છે; તેથી સામાજિક ઐક્ય મેળવવામાં નિષ્પક્ષપાત પ્રવૃત્તિ તરીકે જરૂર છે. પૂર્વકાળની જે સુવ્યવસ્થાની કીર્તિ અદ્યપિ ગવાય છે, તે પ્રભાવ નિષ્પક્ષપાત વર્ત્તનના હોતો એ ઉચ્ચ વર્ત્તનથી શુદ્ધ અને કર્તવ્યભાવના સર્વ પ્રજામાં જાગ્રત રહેતી, તેથી આર્યદેશમાં પ્રત્યેક સ્થળે સામાજિકઐક્યતા પ્રસરતી હતી અને તેથી ધર્મ અને સંસાર ઉત્કર્ષતાથી પ્રવર્ત્તતા હતા.

આ ત્રણ ઉપાયોથી સમૂહઐક્યતાને ઉત્તમ પ્રકારની પુષ્ટિ મળે છે અને તેથી સંસાર-વ્યવહારના માર્ગમાં વિવિધ પ્રકારના લાલો થાય છે જૈનપ્રજાએ એ ઐક્યતા મેળવવા મહાન્ પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. જ્યાં સુધી જૈનપ્રજામાં સામાજિક ઐક્યપણું વધશે નહીં. ત્યાં સુધી તે પ્રજા ધર્મ અને સંસારની જિન્નાતના માર્ગને દેખી શકશે નહીં; એ નિઃસંદેહ છે. જૈનપ્રજાને મોટો લાગ પ્રાચીન પ્રકૃતિને અનુસરનારો છે, તો પણ હાલ નવીન સંસ્કારો લાગવાથી અર્વાચીન પ્રકૃતિના નવીન તત્ત્વોને માન આવી સ્વીકાર કરવા તે તત્પર થયેલા દેખાય છે. હાલ ક્રમમાં પ્રાપ્ત થયેલો જ્ઞાનાનુભવ પ્રજાને તેને અનુકૂલ એવા પ્રવર્ત્તનમાં લઈ જાય છે અને તે જો ઉત્તમ પ્રકારે યોજાયેલો હોય તો તેથી અનેક જાતના લાભ થાય છે. એ વાત

શાસ્ત્ર ઓધ.

૧૭

અનુભવી વિદ્વાનોએ સિદ્ધ કરી છે. તે જૈન પ્રજાએ પણ તે પ્રમાણે પ્રવૃત્તિ કરવાની જરૂર છે. તેથી જૈનપ્રજા અવશ્ય પોતાની સર્વ પ્રકારની ઉન્નતિ મેળવી શકશે એ નિઃસંશય વાત છે. સામાજિકઐક્ય વિના કાર્યસિદ્ધિ કદિ પણ પરિપૂર્ણ થઈ શકવાની નથી, એ નિઃચયથી સમજવું. આહુત શાસનની અધિષ્ઠાત્રી દેવી જૈનપ્રજામાં સામાજિકઐક્ય સંપાદન કરવાની પ્રેરણા પ્રગટાવે, એજ અમારી અભ્યર્થના છે. સંપૂર્ણ.

“શાસ્ત્ર ઓધ.”

(લેખક-સદ્ગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.)

- ૧ અનેક સંશયોનો ઉચ્છેદ કરનાર અને પરોક્ષ (અપ્રગટ) અર્થને બતાવનાર એવું શાસ્ત્ર સર્વનું લોચન છે. અને જેને એ શાસ્ત્ર ચક્ષુ નથી તે અંધ છે.
- ૨ કાક્યેષ્ઠા-કાગડાની જેવી ચંચળતા, બગધ્યાન-બગલાની જેવી એકાગ્રતા, શ્વાનનિદ્રા (અહ્ય માત્ર નિદ્રા), સ્વહ્ય-પરિમિત આહાર અને સ્ત્રીનો ત્યાગ (અપરિચય) એ પ્રાંચ લક્ષણ વિદ્યાર્થીનાં જાણવા.
- ૩ સુખ સંપદાને ઇચ્છતા પુરૂષોએ નિદ્રા, તંદ્રા, ભય, ક્રોધ, આળસ અને દીર્ઘ સૂતતા (કાર્ય કરવામાં મંદતા) એ છ દોષો ખાસ તજવા જોઈએ.
- ૪ સંયમ-આત્મ દમન રૂપ અગાધ જળથી ભરેલી (પવિત્ર આરાવાળી), સત્યરૂપ તટવાળી, અને દયારૂપી તરંગવાળી આત્મરૂપી નદીમાં હે ભગ્યાત્મન! તું સ્નાન કરી શુદ્ધ થા. તે વગર કેવળ જળવડેજ અન્તરાત્મા શુદ્ધિ પામતો નથી-શુદ્ધ થતો નથી.
- ૫ સદાચારનું સેવન નહીં કરવાથી અને દુરાચાર સેવવાથી તથા ઇન્દ્રિયોને પરવશ બની જવાથી મનુષ્ય અધોગતિને પામે છે.
- ૬ સંજ્ઞોનાના મુખમાં દોષો ગુણનું આચરણ કરે છે અને દુર્જ્ઞોનાના મુખમાં ગુણો દોષોનું આચરણ કરે છે તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય જેવું નથી, જૂઓ! મહામેઘ ખાડું (સમુદ્રનું) જળ પીએ છે અને મધુર જળ વર્ષે છે, અને કૃષ્ણધર-સર્પ દુધ પાન કરીને અતિ ઉગ્ર વિષ વમે છે.

૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૭ મૃત્યુનું શરણ કર્યા વગર, સર્પના મણિ ઉપર, કૃપણના ધન ઉપર, સતીના હૃદય ઉપર, કેશરીસિંહની વ્યાલ ઉપર અને ક્ષત્રીને શરણ આવેલા ઉપર હસ્ત પ્રક્ષેપ ક્રોધ કરી શકતું નથી.

૮ જે જેના ગુણ પ્રકર્ષને જાણતો નથી તે તેને સદાય નિન્દે છે તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી, જૂઓ ! બીલડી મૂકતાફળ (મોતી) ને તજ દઇને ચણા-ઠીને ધારણ કરે છે. કેમકે તેને મોતીની ખરી કિંમત નથી.

૯ જિતેન્દ્રિયપણું વિનયનું કારણ છે અર્થાત્ વિનય ગુણની ઉત્પત્તિ જિતેન્દ્રિયપણાથી થાય છે. વિનયથી (અનેક) સદગુણો પ્રકાશે છે.

અધિક સદગુણી પુરૂષ ઉપર લોકો પ્રેમ રાખતા થાય છે અને એવી લોક પ્રિયતાથી સંપદા પ્રાપ્ત થાય છે. માટે ઇન્દ્રિયજિત થવું જરૂરનું છે.

ધૃતિશમ્.

મુંબઈ પ્રલાકારમાં જૈનોની કેળવણી સંબંધ સ્થિતિ સંબંધી તપાસ કરવા સાર જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડને કરેલી અરજીનો જવાબ.

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડ,

પાયધુની મુંબઈ, તા. ૧૧-૬-૧૭.

નં. ૮૭

રા. રા. નરોત્તમ બી. શાહ—મુંબઈ.

જ્યન્તિનેંદ્ર સાથે લખવાનું કે આપનો પત્ર એજ્યુકેશન બોર્ડની ગઈ કાલે મળેલી મીટીંગમાં રજુ કરવામાં આવ્યો હતો. તે સંબંધી જણાવવાનું કે આપે જૈન કોમની કેળવણીની સ્થિતિ પર લક્ષ્ય એજ્યુ છે તે માટે આપનો ઉપકાર માનવામાં આવે છે. એજ્યુકેશન બોર્ડ સેક્રેટરી અને ઉચ્ચ કેળવણી માટે પોતાથી બનતું કરે છે પ્રચાર માટે ફંડ બહોળું હોવું જોઈએ એ મુખ્ય કારણ છે.

લીં શુભેચ્છકો,

મોતીચંદ ગીરધરલાલ કાપડીઆ,

મોહનલાલ દલીચંદ દેશાઈ.

ઓન. સેક્રેટરીઓ.

પુસ્તક પહોંચ.

૬૬

ઉપર પ્રમાણેના જેન એન્ડ્યુકેશન બોર્ડ તરફથી મળેલા જવાબથી જેન કામના પ્રાથમીક કેળવણી લેતા લગભગ ૮૭ ટકા જેટલા વિદ્યાર્થીઓ આગળ ભણવાનું છોડી દેતા હોવાને લગતી હાજતનો ગંભીરપણાનો નિર્ણય નહીં થઈ શકતો હોવાથી તે સંબંધી પ્રાંતવાર તપાસ કરી જેન કામની કેળવણીની સ્થિતિ જણાવવા સારૂ મુંબઈ સરકારના કેળવણી ખાતાના વડા અધીકારી ઉપર મી. નરેન્દ્રભાઈ જી. શાહે એક અરજી કરી ધ્યાન ખેંચ્યું છે.

:૦:

પુસ્તક પહોંચ.

નીચેના પુસ્તકો અમોને લેટ મળ્યા છે, જે આભાર સાથે સ્વીકારવામાં આવે છે.

૧ આવશ્યક સૂત્ર પ્રથમ વિભાગ.	} બાળ્ય સાહેબ પ્રતાપચંદળ ગુલાબચંદળ મુંબઈ.
૨ શ્રી ઔપચારિક સૂત્ર.	
૩ શ્રી આચારાંગ સૂત્ર ભા. ૧ લો.	
૪ " " ભા. ૨ જો.	
૫ શ્રી આવશ્યક સૂત્ર બીજો વિભાગ.	} શેઠ સાહેબ મનમુખભાઈ ભગુભાઈ અમદાવાદ.
૬ શ્રી ઉપદેશ રહસ્ય.	
૭ શ્રી પ્રમાણ-લક્ષ્મ.	
૮ શ્રી હરિભદ્રસૂરિકૃત અષ્ટકલ.	
૯ સ્યાદવાદરત્નાકર (પ્રમાણ નયતત્વ-લોકાલંકાર.)	} અમદાવાદ.
૧૦ અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ.	
૧૧ ક્તોત્રભાનુ.	
૧૨ જૈનતત્વ પરિક્ષા.	

જેન સાહિત્ય સંમેલન કાર્યવિવરણ ભા. ૧-૨ જો શ્રી મશોવિજયજી પ્રમંથમાળા.
ગોપ્રીસ ભાવનગર.

સમાધિ તંત્ર—ડો. ભુખણદાસ પ્રભુદાસ સુરત.

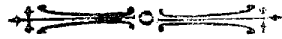
બારહાસા યાને ક્તવન સંગ્રહ—શ્રી આત્માનંદ જૈનસભા અંબાલા.

:૦:

૬૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પંન્યાસજી મહારાજ શ્રી દાનવિજયજીએ શ્રીમાન
ગાયકવાડ સરકાર મયાજીરાવ મહારાજ,
પાસે આપેલું ભાષણ.*

આપની ધર્મ વિષયક શ્રવણાભિલાષા થવાથી અમોએ અતિ આનંદિત થઈ દેવગુરુ ધર્મનું કિંચિત્ સ્વરૂપ પ્રતિમાની સિદ્ધિ, જગતની અનાદિ સિદ્ધિ, જીવની સિદ્ધિ આદિ તથા ગૃહસ્થધર્મને પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પાંત્રીસ ગુણોમાંથી સાત ગુણ સુધીનું સ્વરૂપ પ્રથમ કથન કરેલ છે. હવે બાકી રહેલ ગુણોનું કિંચિત્ સ્વરૂપ કથન કરું છું. તે સાંભળીને તે સાંભળી યોગ્યાયોગ્યનો વિચાર કરવો તે આપ બુદ્ધિમાનોને આધીન છે.

મંગલાચરણમ્ ।

અર્હન્સર્વાર્થવેદી યદુકુલતિલકઃ કેશવઃ શંકરો વા,
વિભ્રત્તૌરીં શરીરે વધદનવરતં પદ્મજન્માક્ષસૂત્રમ્ ।

બુદ્ધો વાડ્લં કૃપાલુઃ પ્રકટિતભુવનો ભાસ્કરઃ પાવકો વા
રાગાદૈર્યો ન દોષૈઃ કલુષિતહૃદયસ્તં નમસ્યામિ દેવમ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—સર્વ પદાર્થ (ચરાચર જગત) ના બાજુ શ્રી અર્હંત ભગવાન હોય, અથવા યાદવ કુલને વિષે તિલક સમાન શ્રી કૃષ્ણ મહારાજ હોય, અથવા શરીરમાં પાર્વતીને ધારણ કરનાર શિવજી હોય, અથવા નિરંતર જપમાળા ધારણ કરનાર બ્રહ્માજી હોય, અથવા અત્યંત કૃપાવંત બુદ્ધ મહારાજ હોય, અથવા જગતને પ્રકાશ કરનાર સૂર્ય હોય કે અગ્નિ હોય, પરંતુ રાગ, દ્વેષ, કામ, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, મોહ, અજ્ઞાન, નિદ્રા, કષાય આદિ દોષોથી જે મહાત્માઓના હૃદય કલુષિત નથી તે પરમ દેવને મારો નમસ્કાર થાઓ. ॥ ૧ ॥

* ગયા ૧૪ વર્ષમાં અને તે પહેલાંના વર્ષના આ માસિકામાં સાત ગુણો ઉપર આપેલ ભાષણો પ્રસિધ્ધ થયા બાદ હાલમાં ઉક્ત મહાત્મા પાસેથી બાકી રહેલા નવી પ્રસિધ્ધ થયેલાં બાકીનાં ભાષણો હાલમાં અત્રે આવેલ હોવાથી અત્રે આપવામાં આવે છે.

પં. મહારાજ શ્રીકાનવિજયજીએ આપેલું ભાષણ.

૭૧

શ્રેષ્ઠ સંગરૂપ આઠમા ગુણનું સ્વરૂપ.

આ લોકના તથા પરલોકના હિતને માટે પ્રવૃત્તિ કરનાર પુરૂષોનો સંગ કરવો, પરંતુ જુગારી, ધૂર્ત, વિટ, ભાંડ આદિ પુરૂષોનો સંગ ન કરવો, કારણ જેવી સોખત તેવી અસર થયા વિના રહેતી નથી. કહ્યું છે કે:—

પश्य सत्संगमाहात्म्यं स्पर्शपाषाणयोगतः ।

लोहं स्वर्णमिवेस्वर्णयोगात्काचो मणीयते ॥ ૧ ॥

विकाराय भवत्येव कुलजोऽपि कुसंगतः ।

जलजातोऽपि दाहाय संखो वह्निनिषेवणात् ॥ ૨ ॥

आस्तामौपाधिको दोषः सहजोऽपि सुसंगतः ।

अपयाति यथा कर्म जीवस्य ज्ञानसंगमात् ॥ ૩ ॥

एकमातृपितृत्वेऽपि श्रूयते शुक्रयोर्द्वयोः ।

मिल्लानાં ચ મુનીનાં ચ સંગાદોષો ગુણો યતઃ ॥ ૪ ॥

ભાવાર્થ—જુઓ સત્સંગનું માહાત્મ્ય કેવું છે. સ્પર્શ (પારસ)મણિના સંગથી લોહું પણ સુવર્ણપણાને પામે છે અને કાચ સોનાના સંગથી મણિની ગણતરીમાં આવે છે. ॥ ૧ ॥

જેમ જળમાં પેદા થયેલો શંખ અગ્નિના સંગથી દાહક ગુણવાળો થાય છે, તેમજ સારા કુળમાં ઉત્પન્ન થયેલો પુરૂષ પણ ખોટી સોખતથી વિકારપણાને પ્રાપ્ત થાય છે, અર્થાત્ દુર્ગુણી થાય છે. ॥ ૨ ॥

ઉપાધીથી ઉત્પન્ન થયેલ દૂષણુ તો દૂર રહે, એટલે નાશ પામેજ, પરંતુ જ્ઞાનના યોગથી જીવની સાથે અનાદિ કાળથી લાગેલાં કર્મ પણ નાશ પામે છે, તેની માફક સ્વાભાવિક દૂષણો હોય, તે પણ સત્સંગથી નાશ પામે છે. ॥ ૩ ॥

આપણે સાંભળીએ છીએ કે, એકજ મા બાપના યોગથી ઉત્પન્ન થયેલ બંને પોપટોમાંથી એક પોપટ ભીલ લોકોના સહવાસથી દુર્ગુણી થયો, અને બીજો મુનિ મહાત્માઓના સંગથી સદ્ગુણી થયો. ॥ ૪ ॥

સત્સંગરૂપ સદ્ગુણુ પોપટ જેવા પક્ષીને અને લોહ તથા કાચ જેવા અચેતન પદાર્થને ગુણુકારી થાય છે, તો મનુષ્ય જેવા રત્નને તો તેથી ગુણુની પ્રાપ્તિ થાય, એ વાત નિઃસંશયજ છે.

તેમજ આ જગતમાં પદાર્થ બે પ્રકારના છે: પ્રથમ ભાવુક અને બીજો અભાવુક. તેમાં ભાવુક એટલે ફેરફાર થવાવાળો, અને ફેરફાર ન થવાવાળાનું નામ

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અભાવુક છે. ઉદાહરણમાં જેમ આંગાનું વૃક્ષ હોય, ને તેની જડમાં લી ગડાનું વૃક્ષ હોય. તે તે આંગાના ફળમાં કટુકતા ઉત્પન્ન થાય છે, અને જો અંદનનું વૃક્ષ હોય તે સુગંધી ઉત્પન્ન થાય છે. અર્થાત્ જેવી સોગત મળે, તેવી અસર થાય છે. અને એરંડ નામના વૃક્ષની સાથે ગમે તે વૃક્ષનો સંયોગ થાય, તોપણ તેને કંઈ પણ અસર થતી નથી. આ ભાવુક અને અભાવુક પદાર્થની ઉદાહરણ સાથે બ્યાખ્યા કરવાનું તાત્પર્ય એટલુંજ છે કે, આ ચેતન કહો, આત્મા કહો, અથવા જીવ કહો, તે આંગાના વૃક્ષની જેમ ભાવુક ગુણ ાળો છે; માટે તે જેવા પ્રકારના સહવાસમાં આવે તેવો બની જતાં તેને કંઈ ઘણું સમય લાગતો નથી. માટે કુસળનો ત્યાગ કરી બનતા પ્રયાસે સત્સ ગની પ્રાપ્તિ કરવી.

॥ ઇતિ આઠમા ગુણનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણ. ॥

માતાપિતાદિકની સેવા કરવારૂપ નવમા ગુણનું સ્વરૂપ.

માતાપિતા આદિ વૃદ્ધ પુરૂષોની ત્રણે કાલ નમસ્કારાદિ રૂપ સેવા કરવી. માતાપિતાદિકની સેવા કરવાથી તીર્થયાત્રા સમાન ફળની પ્રાપ્તિ થાય છે. કહ્યું છે કે:-

માતાપિત્રાદિવૃદ્ધાનાં, નમસ્કારં કરોતિ યઃ ।

તીર્થયાત્રાફલં તસ્ય, તત્કાર્યોઽસૌ દિને દિને ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—માતાપિતા, વડીલ અંધ તથા મોટી બહેન આદિ વૃદ્ધ પુરૂષોને જે પુરૂષ નમસ્કાર કરે છે, તેને તીર્થયાત્રાનું ફળ પ્રાપ્ત થાય છે; માટે સત્પુરૂષે બહર્નિશ ઉપરોક્ત વૃદ્ધ પુરૂષોની નમસ્કારરૂપી સેવા બિજાવવામાં ચુકવું નહીં. ॥ ૧ ॥

માતાપિતાદિકની પૂજા કરવી તે તો સજ્જન પુરૂષોનું સ્વાભાવિક લક્ષણ છે. કહ્યું છે કે:-

આસ્તન્યપાનાજ્ઞનની પશૂનામાદારલાભાન્ન નરાધમાનામ્ ।

આગેહકર્માવધિ મધ્યમાનામાજીવિતાર્ત્તર્થમિવોત્તમાનામ્ ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—પશુઓ જ્યાં સુધી દુધ મળે ત્યાં સુધી માતાનો સંબંધ રાખે છે, અને અધમ પુરૂષો સ્ત્રી મળે ત્યાં સુધી, અને મધ્યમ પુરૂષો જ્યાં સુધી ગૃહસ્થાવાસ અલાવવાની શક્તિ ન પ્રાપ્ત થાય ત્યાં સુધી અને ઉત્તમ પુરૂષો તો જીવતાં સુધી પરમોપકારી માતાની પાલના કરે છે, ॥ ૧ ॥ માટે ઉત્તમ પુરૂષોના આ ઉત્તમ ગુણોનું અનુકરણ કરવાની ઇચ્છાવાળા પુરૂષોએ માતાપિતાની સેવારૂપ ગુણ અંગીકાર કરવા લાયક છે; તેમજ દરેક કાર્ય કરતાં પહેલાં માતાપિતાની આજ્ઞા માગવી જોઈએ. અર્થાત્ દરેક કાર્ય માતાપિતાની આજ્ઞાયાજ્ઞ કરવું. આજ્ઞા માનવી, એ પણ

૫. મહારાજ શ્રીદાનવિજયજીએ આપેલું ભાષણ.

૭૩

એક ઉત્તમ પ્રકારની સેવા છે. માતાપિતાની માફક પોતાના વિદ્યાશુરૂ તેમજ ધર્મ શુરૂની પણ અવસ્ય અહુર્નિશ સેવા કરવી.

॥ ઈતિ નવમા ગુણનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણ. ॥

ઉપદ્રવવાળા સ્થાનનો ત્યાગ કરવારૂપ દશમા ગુણનું સ્વરૂપ.

સ્વચક્ર તથા પરચક્રનો વિરોધ, દુષ્કાળ, મરકી આદિ ઇતિઓ અને પ્રજાના પરસ્પર કલેશથી ઉપદ્રવવાળા નગરાદિનો ત્યાગ કરવો, અને જે ત્યાગ ન કરે તેો પ્રથમ ઉપાર્જન કરેલ ધર્મ, અર્થ અને કામનો નાશ થાય છે, અને નવીન પેદા થવા પામતા નથી. અને તે ધર્મ, અર્થ અને કામ ઉત્પન્ન ન થવાથી આલોક તથા પરલોક બગડે છે, તેમજ શ્રામાદિક જેવા સ્થાનમાં વાસ કરવાથી બુદ્ધિનો નાશ થાય છે, માટે તેવા સ્થાનનો પણ ત્યાગ કરવો. કહ્યું છે કે:—

यदि वाञ्छसि मूर्खत्वं, वसेद्ग्रामं दिनत्रयम् ।

अपूर्वस्यागमो नास्ति, पूर्वाधीतं विनश्यति ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—હે ઉત્તમ પુરૂષ ! જે તારે પોતાને મૂર્ખપણાની ઇચ્છા હોય, તેો ગામની અંદર ત્રણ દિવસ વાસ કરવો. કારણ કે ગામમાં રહેવાથી નવીન વિદ્યાનો લાભ થાય નહીં. અને પ્રાપ્ત કરેલી વિદ્યાનો નાશ થાય છે. ॥ ૧ ॥

માટે એવા અવશુણને ઉત્પન્ન કરનાર ગામમાં વાસ ન કરવો. પરંતુ જ્યાં દેવશુરૂ આદિ સત્પુરૂષોના સમાગમ તથા સદ્ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય, તેવા સ્થાનમાં વાસ કરવો કહ્યું છે કે:—

गुणिनः सुनृतं शौचं, प्रतिष्ठा गुणगौरवम् ।

अपूर्वज्ञानलाभश्च, यत्र तत्र वसेत्सुधीः ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ:—જે નગરમાં ગુણી પુરૂષોનો વાસ હોય અને સત્ય, શૌચ, માન્યતા, ગુણની ગૌરવતા, અપૂર્વ જ્ઞાનનો લાભ આદિ ગુણોની પ્રાપ્તિ થાય તેવા ગામમાં બુદ્ધિમાન પુરૂષોએ નિવાસ કરવો એજ ઉચિત છે.

॥ ઈતિ દશમા ગુણનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણ. ॥

નિહિત કાર્યમાં પ્રવૃત્તિ ન કરવારૂપ અગીઆરમા ગુણનું સ્વરૂપ.

દેશ, જાતિ, કુલ આદિની અપેક્ષાએ કરીને જે કામ નિહિત હોય, તે કાર્ય સત્પુરૂષોને કરવું ઉચિત નથી. પરંતુ જે કાર્ય કરવાથી સુખની પ્રાપ્તિ થાય, તેવું

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાર્ય કરવું. કહ્યું છે કે,-

દિવસેનૈવ તત્કાર્યં येन रात्रौ सुखी भवेत् ।

मासैरष्टभिस्तत्कार्यं वर्षासु स्याद्यतः सुखी ॥ १ ॥

पूर्ववयसि तत्कार्यं येन वृद्धः सुखी भवेत् ।

सर्ववयसा तत्कार्यं येन प्रेत्य सुखी भवेत् ॥ ૨ ॥

ભાવાર્થ;—આખા દિવસમાં એવા પ્રકારનું કામ કરવું કે, જેથી રાત્રી સુખી અવસ્થામાં નિર્ગમન થઈ શકે, અને આઠ માસમાં પણ એવું ઉત્તમ કાર્ય કરવું કે, જેથી વર્ષા રૂતુ નિરૂપાધિપણે વ્યતીત થઈ શકે. ॥૧॥ પ્રારંભની ઉમ્મરમાં એવું કામ કરવું કે, જેથી વૃદ્ધાવસ્થા નિરાપાધપણે ઉદ્ધંધન કરી શકાય, અને સંપૂર્ણ ઉમ્મરમાં એવી નીતિથી ઉત્તમ કાર્ય કરવાં કે, જેથી પરલોકમાં સુખની પ્રાપ્તિ થાય.

ઉપરોક્ત શાસ્ત્રકારનાં વચનોને બહુ માનપૂર્વક અંગીકાર કરી સર્વ રીતે સુખને આપનાર એવાં નીતિમય કાર્યો કરવાં, એજ સજ્જન પુરૂષોને ઉચિત છે અને ઉપરોક્ત નિર્દિત કાર્યોથી નિવર્તન થવું, એ કર્તવ્ય છે.

॥ ઇતિ અગીઆરમા ગુણુનું સ્વરૂપ ॥

આવક પ્રમાણે વ્યય કરવારૂપ આરમા ગુણુનું સ્વરૂપ.

ખેતી તથા બ્યાપાર અને રાજસેવાદિથી જે ધનની પ્રાપ્તિ થાય, તેનું નામ આવક કહેવાય છે, અને સ્વકુટુંબનું પોષણ કરવું, તથા પોતાના સંબંધી તથા દેવ અતિથિ આદિની પૂજા આદિ કાર્યોમાં દ્રવ્યનો ઉપયોગ કરવો, તેનું નામ વ્યય કહેવાય છે, એવા પ્રકારનો વ્યય કરવો તે પણ પોતાની આવકને અનુસાર કરવો; કારણ કે જો આવકના પ્રમાણથી અધિક વ્યય જે પુરૂષ કરે, તે પુરૂષ અદ્ય કાળમાં નિર્ધન અવસ્થાનો અનુભવ કરે છે. કહ્યું છે કે,-

आयव्ययमनालोक्य, यस्तु वैश्रमणायते ।

अचिरेणैव कालेन, सोऽत्र वै श्रमणायते ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ;—જે પુરૂષ આવક તથા ખર્ચનો વિચાર કર્યા વિના કુબેરભંડારીની માફક દાતાર બની જાય છે, તે પુરૂષ અદ્યકાળમાંજ આ લોકમાં નિર્ધનપણાને પ્રાપ્ત થાય છે. ॥૧॥

શાસ્ત્રકારોએ તો વૃદ્ધસ્થા સદાકાલ ધર્મમાં સ્થિર ચિત્તવાળા રહી શકે એવા હેતુથી આવકને અનુસારે વ્યય કરવા ઉપદેશ કરેલ છે, તે પણ કેટલા પ્રમાણમાં કરવો તે બતાવે છે.

એક મહાન પુરૂષ નરપત્તનનો સ્વર્ગવાસ.

૭૫

પાદમાભિષિ કુર્યાત્, પાદં વિસ્તાય ચદ્રયેત્ ।

શર્મોપભોગયોઃ પાદં, પાદં ભર્ત્તવ્યપોષણે ॥ ૧ ॥

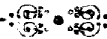
ભાવાર્થ:—આવકનો ચોથો ભાગ ભંડારમાં સ્થાપન કરે, અને ચોથો ભાગ વેપારમાં ખરચે, અને ચોથો ભાગ ધર્મકાર્યમાં તથા શરીરના ઉપલોગમાં, અને ચોથો ભાગ પોષ્યવર્ગ (કુટુંબાદિક) ના નિર્વાહ કરવામાં ખરચે. ॥૧॥

આવકનો વિચાર કર્યા વિના ખર્ચ કરવાથી ઉપરોક્ત દોષની ઉત્પત્તિ થાય છે, એમ જાણીને સંજ્ઞન પુરૂષોને શાસ્ત્રકારોએ ઉપરોક્ત સ્લોકમાં ખર્ચ કરવાની જે પદ્ધતિ બતાવી, તેજ પદ્ધતિ અંગીકાર કરવી ઉચિત છે.

॥ ઇતિ આરમા ગુણુનું સ્વરૂપ સંપૂર્ણું. ॥

એક મહાન પુરૂષ નરપત્તનનો સ્વર્ગવાસ.

સકળ કારતવર્ષના જૈન અને જૈનેતર વર્ગમાં સુપ્રસિદ્ધ, ઝવેરાતનાં ધંધામાં સુવિખ્યાત, જૈન સમાજના પ્રથમ પંકિતમાં ગણાએલા મુખ્ય પુરૂષ રાજમાનનીય કલકત્તા નિવાસી ધર્મબંધુ બાબુસાહેબરાય બદ્રીદાસજી સુકીમ બહાદુરગયા દ્વિતીયબાદશવા વહી ર ના રાજ સાંજના પાંચ કલાકે સામાન્ય વ્યાધિ ભોગવી પંચાગી વર્ષની વૃદ્ધ વયે, અંતઃસમયે સાગારી અણસણ વગેરે ધાર્મિક ક્રીયા કરતાં, પરમાત્માના નામ સ્મરણ કરતાં કલકત્તામાં સમાધિપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. પૂર્વ ભવમાં જીવદયા પાળેલી તેના પુરાવા તરીકે છેવટ સુધી શારીરિક સ્થિતિ નીરાગી હોવા સાથે દરેક કાર્યો કરવા સમર્થતા હતા અને આવતા ભવમાં પણ તેવી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવા આ ભવમાં પણ કલકત્તામાં પાંજરાપોષની સ્થાપના કરવામાં, શ્રી સંમેતશીખર ઉપર ચરખીનું ઝરખાનું કાઢવામાં તેમજ જીવતા જાનવરોપર હાકતરી અજમાયસ કરી નિર્દયતાથી મારવાની વીવીસેક્ષન સોસાયટી કલકત્તામાં સ્થપાતા તે બંધ રખાવવા વગેરે જીવદયાના કાર્યો કરવા સમર્થતા થયા હતા. વળી દેવગુરૂ પ્રત્યેની ગાંડગાળ સાથે જિન દેવની પ્રત્યેની અપૂર્વ શ્રદ્ધા હોવાથી પોતાના નિવાસ સ્થળમાં એક સુંદર જિન મંદીર અગણીત દ્રવ્ય ખર્ચી. (કે જે મંદીર જોવાનો જૈનેતર અને અનેક યુરોપીયન લોકો નિરંતર લાભ લે છે) તેમજ પોતાના નિવાસ ગૃહમાં પણ અને શ્રી સંમેતશીખરજી તીર્થ ઉપર ઘણાંજ સુંદર જિન મંદિરો બંધાવી તે સાથે પરમાત્માની અપૂર્વ ભક્તિ નિરંતર અખંડપણે કરતા હતા તેટલુંજ નહિ પરંતુ શ્રી સંમેતશીખરજી તથા શ્રી મક્ષીજી જેવા મહાન તીર્થોના રક્ષણ માટે પણ પારવાર પ્રયત્ન કરનાર હતા અને તે સાથે પચીસ વર્ષ થયા તો પૂજ્ય શ્રી મોહનલાલજી મહારાજ પાસે આર વ્રત અને (બ્રહ્મચર્ય વ્રત સર્વથા) ગ્રહણ કર્યા હતા જેથી તેઓ એક ખરેખર ધર્મ વીરપુરૂષ હતા.

૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દ્રવ્ય સંપત્તિ, ઉજ્જવલ કીર્તિ વગેરે સ્વદસ્તે (ઝવેરાતના વિશાળ ધંધાથી) મેળવેળ હોવાથી તેમજ પોતાની ઉત્તમ લક્ષ્મીનો અનેક કાર્યોમાં ખર્ચ કરી અનેક મનુષ્યો ઉપર ઉપકાર કરી મનુષ્ય જન્મ સાર્થક કરેલ હોવાથી એક ખરેખરા દાનવીર પુરૂષ હતા.

તેઓ ઝવેરાતના ધંધામાં સુવિખ્યાત અને દુશ્મન હોવા તો તેમજ ઉમદા ઉમદા ઝવેરાત તેઓશ્રી પાસે હોવાથી હાલમાં આ દેશમાં પધારેલા નામદાર કૃપાળુ શહેનશાહ જયોજી પંચમ તેમજ છતર અનેક દેશ પ્રદેશના મનુષ્યો બોધ ખુશી થતા હતા.

એમના યશસ્વી પણાને લઈને સરકારી ઝવેરાતની, મુકીમની, મુકીમ એન્ડ કોર્ટ જ્વેલરની, રાયખહાદુરની અને એમ્પ્રેસ ઓફ ઇન્ડીયા એમ જુદા જુદા વૉઇસરાય સાહેબ તરફથી ચાંદો-ખેતાઓ મળેલા હોવાથી રાજ્યમાન્ય પુરૂષ થયેલા હતા તેમજ કલકત્તાની ચેમ્બર ઓફ કોમર્સના પ્રથમ વર્ષમાં પ્રમુખ તરીકે તેમજ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિ તરીકે તેમજ જૈન એસોશીએસન ઓફ ઇન્ડીયા વગેરે સંસ્થાઓના એક મુખ્ય પુરૂષ અને નેતા હોવાથી ખરેખર એક નરરત્ન હતા એઓ શ્રીતું આપું જીવન અનુકરણીય અને ચમત્કારિક આલ્હાદ ઉત્પન્ન કરે તેવું હતું. એ સ્વર્ગવાસી પુરૂષની પાછળ સાંન્યતા પ્રમાણે એક લાખની રકમ સારા માર્ગે વ્યય કરવા કહેલી છે. છેવટની સ્થિતિએ એ પુત્રો ૭ પૌત્રો ૨ પૌત્રીઓ તેમજ ૧ પ્રપૌત્રો વીગેરે સર્વે કુટુંબ તેમની પાસે રહી છેવટ સુધી તેઓશ્રીની અખંડ સેવા કરા કરજ બળવતું હતું ધર્મના અનેક કાર્યો પરત્વે એ ગહાન પુરૂષની ખોટ પડી છે, પરંતુ એમના સુપુત્રો આજી સાહેબ રાયકુમારસિંહજી અને રાજકુમારસિંહજી પોતાના પૂજ્ય પિતાશ્રીના પગલે ચાલી ધર્મના અનેક કાર્યોમાં તે ખોટ પુરશે એવો અમા વિશ્વાસ ધરાવવા છાએ અને સુચના કરીએ છીએ.

આ નરરત્ન પુરૂષ દેહમુક્ત થયા પછી તેમના દેહને 'સુંદર વિમાન (માંડવીમાં) એસાડી વાજત્રો સાથે પુષ્પ. દ્રવ્ય વગેરેની વૃષ્ટિ કરતાં આગ્નિ સંસ્કાર તેમના બર્ગીયાની નજીક કરવામાં આવ્યો હતો. આ ખચર તાર દ્વારા સર્વ સ્થળે ફેલાતાં ધણીજ દીલગીરી ફેલાઈ હતી તેમના માનમાં અનેક સંસ્થા (આ સભા પણ) યંધ રાખવામાં આવી હતી. આવા પુરૂષના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને અત્યંત દીલગીરી થઈ છે અને જૈન સમાજને નહીં પુરી રાકાય તેવી ખોટ પડી છે તેટલુંજ નહીં, પરંતુ જૈન કોમમાંથી એક અમૂલ્ય રત્નનો અલાવ થયો છે. અમે અમારી સંપૂર્ણ દીલગીરી જાહેર કરીએ છીએ અને તેમના જંને સુપુત્રોને તેમજ તેમના સમગ્ર કુટુંબને દિલાસો આપવા સાથે એ સ્વર્ગવાસી (દેવલોક નિવાસી) પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પ્રાર્થના કરીએ છીએ

